

LOGIXBOX LOONT

Het ondernemersechtpaar Koen en Laura Verhelst en hun compagnon Frans Huijbregts bieden met de Logixbox innovatieve oplossingen voor het ontvangen van goederen. Met de Logixbox kunnen particulieren en bedrijven pakketten 24 uur per dag handig, efficiënt en veilig ontvangen in een eigen ontvangstunit, gewoon aan huis of kantoor en niet bij burens of afhaalpunten.

“De bestellingen worden altijd snel aan huis of op het bedrijf afgeleverd, zonder zorgen over het levermoment. Je moet dus de pakketten niet meer zelf bij een depot afhalen omdat je niet thuis bent. Ook het minder discrete afleveren van bestellingen bij de burens is voltooid verleden tijd. De Logixbox is ook veilig voor de ontvanger want de deur moet niet meer worden geopend voor een ‘vreemde’. Het marktgebied van Logixbox is door de digitale snelweg onbegrensd. Er zijn door de Logixbox minder kilometers op de weg nodig, met dus minder CO₂-uitstoot tot gevolg. De gemiddelde waarde van een pakket wordt steeds lager omdat men in toenemende mate goederen via webwinkels bestelt. ‘Thuisblijfcuses’ van werknemers om een pakketje in ontvangst te nemen, zijn door de Logixbox ongeloofwaardig geworden. Bedrijfsleven, consumenten en maatschappij kunnen met de Logixbox bijna honderd miljoen euro op jaarbasis besparen”, aldus Koen Verhelst. www.logixbox.nl

VOOR EN NA HET FAILLISEMENT

Er zou al sprake zijn van een opleving in onze economie, maar de faillissementen blijven komen. Dat betekent vaak snel aan de bak om een bedrijf direct te doorgronden en te bezien of er een doorstart mogelijk is of tenminste onderhanden werken afgemaakt kunnen worden.

Voor de curator is dat laatste niet altijd even comfortabel want: geen nieuwe verliezen creëren, de boedel moet er wel belang bij hebben. De curator treedt op voor alle schuldeisers, maar mag ook oog hebben voor de werkgelegenheid van de betrokken werknemers. In de praktijk speelt dat menigmaal een rol bij de keuzes die gemaakt worden.

Het spanningsveld kan groot zijn want wie belet een werknemer die toch weg wil omdat hij elders meer kansen ziet? Kan wel bepalend zijn voor het doorgaan van een overname. Dat overkwam ons onlangs weer eens. De overnemer had aangegeven dat het ook om een aantal werknemers ging. Die haakten helaas tijdens het weekend toch nog af en zo ging de week daarop de overname niet door. Een heel spel soms waar ook de lokale verhoudingen een rol kunnen spelen, want zeker in Zeeland geldt “ons kent ons”.

De fase vóór het faillissement is ook vaak met veel vragen en spanningen omgeven. In de loop der jaren zijn partijen daar steeds actiever geworden en zo treft de curator nog al eens lege boedels aan. Er zijn al eens stemmen opgegaan om een regeling te treffen zodat de curator wel iets vergoed krijgt, maar voorlopig zal die er wel niet komen. Als er redenen zijn om strafrechtelijke stappen te ondernemen of tot onderzoek dat kan leiden tot het achterhalen van activa die terug in de boedel gebracht kunnen worden, dan kan soms een bijdrage in de kosten van onderzoek en procederen verkregen worden.

Triest is het als ondernemers zich gewend

hebben tot bureautjes die denken wel raad te weten met schulden en insolventievraagstukken en de curator dat dan met één handomdraai vernietigt. Die bevoegdheid heeft hij en benut hij dus ook als hij daar de vinger achter kan krijgen. De wet helpt de curator door in bepaalde gevallen rechtshandelingen verricht tot een jaar voor het faillissement het rechtsvermoeden mee te geven dat die voldoende verdacht zijn om ze te mogen vernietigen. De ondernemer moet dan maar bewijzen dat dat onterecht is. Verrekenen is ook zo’n fenomeen dat al gauw niet opgaat. Het is een vorm van betalen en dat is al gauw onverplicht en benadeelt de andere crediteuren.

Eigenlijk zijn de mogelijkheden om zaken nog te regelen kort voor het faillissement vrij beperkt. Sinds 1 januari van dit jaar zijn die nog meer ingeperkt: een pandhouder of een derde die recht heeft op een bodemzaak (waarde meer dan 10.000 euro) moet eerst een melding doen bij de fiscus als hij voornemens is zijn rechten op zo’n zaak uit te oefenen. De fiscus krijgt dan vier weken de tijd om te beslissen of zij zelf tot executie op zo’n bodemgoed zal overgaan. Groot risico: zo’n zekerheidseigenaar ziet alsnog zijn zekerheid verdampen! Meldt zo’n zekerheidseigenaar niet, dan kan de fiscus hem aanspreken voor de waarde van het goed.

Het gebeurde inderdaad nog al eens dat pandhouders (banken bijvoorbeeld) roerende zaken (bodemgoederen gaat het dan om) weg haalden en dan viste de fiscus achter het net. Overigens was dat vaak hun goed recht, de wet voorzag in die mogelijkheid. Al jaren speelt er een kat-en-muis spel tussen met name die partijen. Er zijn nuances aangebracht in de wet, in sommige gevallen voor leasemaatschappijen, maar de ruimte om nog wat te kunnen doen in de voorfase wordt steeds kleiner, dat is wel duidelijk. Externe financiers zullen hier natuurlijk rekening mee gaan houden en kredietnemers gaan dat ondervinden. <<

M.L. HUISMAN

www.huismanadvocaten.nl